GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA: BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ XLIX.

SĔ PRENUMERĂ: la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE: O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 273. Vinerĭ, 5 (17) Decemvre. 1886.

Misiunea patriotică a bisericelorŭ nóstre.

I.

Brașovŭ, 4 Decemvre 1886.

Până în ḍiua de aḍĭ predomnesce încă în sînulŭ celorŭ două biserice românescĭ dela noi părerea, că cerculŭ activității lorŭ este mărginitŭ prin scopurile și interesele lorŭ confesiunale și că peste acéstă margine nu le este permisŭ sĕ trécă.

Acéstă părere este o moștenire din tristulŭ nostru trecutŭ, și fiind-că niciodată nu s'a putută pune la îndoiélă caracterulŭ românescŭ alŭ bisericelorŭ nóstre, se inventă pe la 1860, spre a indica cerculŭ de activitate mărginitŭ alŭ lorŭ, numirea de „națiune română unită“ și „națiune română neunită.“

Este clarŭ, că, odată admisă acéstă deosebire, interesele „națiunei“ nu se puteau estinde mai departe decâtŭ permitea cerculŭ intereselorŭ confesiunei „unite“ și „neunite.“

Urmările acestei îndesuirĭ a intereselorŭ naționale în cerculŭ strîmtŭ confesionalŭ au fostŭ destulŭ de fatale pentru noi și desvoltarea nóstră.

Nu voimŭ sĕ recapitulămŭ durerile trecutului, vomŭ reîmprospĕta numai în memoria cetitorilorŭ noștri trista împrejurare, că nicĭ în ănii 1860—1865 nu ne-a succesŭ de a eșí din sferele înguste confesionale pe têrêmulŭ largŭ alŭ acțiunei comune naționale de sine stătătóre. Incercările ce s'au făcutŭ spre a stabili o legătură între cele două confesiunĭ pe basa intereselorŭ comune naționale, n'au avutŭ succesŭ. Se încheiase la 1861 o pace aparentă între Sibiiu și Blașiu, dér ea în realitate nu era decâtŭ unŭ armistițiu, care se putea denunța orĭ și când.

Acțiunea nóstră națională a fostŭ în totŭ timpulŭ acela mai multŭ séu mai puținŭ divisată în două și circumscrisă prin interesele speciale confesionale. O acțiune comună curatŭ națională n'a fostŭ cu putință. De câte orĭ se tracta de marele interesŭ naționalŭ unii se împedecau de alții.

Și resultatulŭ?

Era mai totdéuna unŭ câștigŭ alŭ celorŭ ce voiau sĕ se folosescă de Românĭ ca instrumentŭ pentru scopurile lorŭ politice, ér în tómna anului 1865 resultatulŭ a fostŭ o lovitură mortală dată intereselorŭ nóstre comune naționale.

A urmatŭ, după catastrofa dela 1865, lungulŭ periodŭ alŭ suferințelorŭ nóstre ce și astăḍĭ trebue sĕ le îndurămŭ.

Situațiunea schimbată contribuit'a óre în cei douĕḍecĭ de anĭ din urmă a schimba și vederile în sînulŭ bisericelorŭ nóstre? Amŭ fi fostŭ în dreptŭ a ne aștepta la acésta, căcĭ adversarii noștrii ungurĭ, când este vorba de asuprire nu mai facŭ deosebire între „uniți“ și „neuniți“, pentru ei nu esistă decâtŭ Românĭ și de confesiunea acestora începŭ a se interesa numai atuncĭ, când voiescŭ sĕ-i împărecheze și sĕ le paraliseze forțele naționale.

Venit'a guvernulŭ deakistŭ și alungându-ne din posițiunile politice-naționale, — ceea ce i-a fostŭ ușorŭ, căcĭ oștirea nóstră era divisată, avea doi comandanți, dintre carĭ unulŭ trăgea în stânga, altulŭ în drépta, — ne împinse pe terêmulŭ bisericescŭ, ḍicêndu-ne: v'amŭ lăsatŭ autonomia bisericéscă și scolară, aveți încă prin urmare unŭ têrêmŭ largŭ spre a vĕ puté cultiva naționalitatea.

De aci încolo nu mai era dér cestiune politică, ci numai cestiune de cultură. Inteles'au celŭ puținŭ acum, în fața celui mai mare periculŭ, bisericele nóstre, că chiămarea lorŭ nu era numai confesiunală, ci că mai avéu o chiămare patriotică națională, care le impunea datoria de a lucra împreună și'n înțelegere cu toțĭ factorii naționalĭ pentru apĕrarea și susținerea elementului românescŭ prin mijloculŭ culturei?

Faptele sĕ vorbéscă.

Décă ar fi esistatŭ acéstă înțelegere, atuncĭ nu amŭ mai fi condamnați sĕ vedemŭ cum nenumĕrate comune românescĭ se luptă și aḍĭ cu neajunsulŭ de-a susținé câte două scóle confesionale cu grele jertfe, dintre carĭ nicĭ una nu corespunde cum se cuvine scopului culturei nóstre naționale, atuncĭ celŭ puținŭ acéstă cestiune vitală și urgentă a scólelorŭ mixte s'ar fi resolvatŭ spre binele comunŭ naționalŭ.

Décă bisericele nóstre arŭ fi ieșitŭ din cerculŭ lorŭ strimtŭ confesionalŭ, de câte orĭ se tracta de unŭ interesŭ comunŭ naționalŭ, atuncĭ n'amŭ mai fi aduși în trista posițiune de a vedé esistândŭ în multe locurĭ reuniunĭ de binefacere și sociale în câte două edițiunĭ, una unită și alta greco-orientală.

Décă interesulŭ comunŭ naționalŭ ar fi fostŭ luatŭ în vedere în prima liniă, nu se puté întêmpla ca în cestiunĭ marĭ ale învĕțămêntului bisericele nóstre sĕ sufere pierderĭ și scăderĭ continue, cum a fostŭ și pierderea licenței de a-șĭ forma unŭ fondŭ de pensiune deosebitŭ pentru învĕțătorii confesionalĭ.

O singură dată, în anulŭ 1879, ne aducemŭ aminte, că bisericele nóstre s'au avêntatŭ la o acțiune comună în contra mĕsurei de a introduce limba maghiară în scólele nóstre poporale, dér nicĭ acéstă acțiune n'a avutŭ succesŭ, pentru că n'a fostŭ pusă la cale și susținută cu energia cuvenită, a lipsitŭ jarulŭ care sĕ nutréscă foculŭ și de aceea s'a si stinsŭ curêndŭ, lăsând în urma lui scrumulŭ și cenușa câtorva representațiunĭ.

Dela 1879 încóce scólele nóstre suntŭ pe ḍi ce merge mai strîmtorate și mai amenințate și adversarii noștri se prepară acum a da năvală asupra lorŭ cu toții în unire.

Necurmatŭ amŭ susținutŭ, că spre a delătura unŭ periculŭ comunŭ este de lipsă sĕ desvoltămŭ o acțiune comună conscià și energiósă, dér din nenorocire glasulŭ nostru a rĕsunatŭ în pustiă.

Astăḍĭ vine unŭ episcopŭ ungurescŭ și propune o asemenea acțiune conaționalilorŭ sĕi. Elŭ ḍice, că bisericele maghiare din Transilvania au o misiune comună patriotică și acésta este de a apĕra, susținé și întări rassa maghiară.

Óre bisericele nóstre sĕ nu aibă și ele o sfântă misiune patriotică pentru apĕrarea neamului românescŭ?

Din dieta croată.

In ședința dela 10 Decemvre se continuă desbaterea asupra bugetului.

Profesorulŭ *Spevec* ḍice că maioritatea apĕră drepturile țĕrii. Oratorulŭ se apĕră contra atacurilorŭ clericale și ḍice că clerulŭ a căutatŭ sĕ încetățenéscă intoleranța evului mediu la universitățĭ. Votéză pentru bugetŭ.

Draskovicĭ declară în numele centrului, că acesta stă pe basa legii, dér apĕră pactulŭ contra praxei celei rele de 18 anĭ. Nicĭ centrulŭ, nicĭ maioritatea nu potŭ urma Banului pe acéstă cale.

Kovacevicĭ, fișpanulŭ Agramului, atacă aspru oposițiunea. Poporulŭ croatŭ nu gravitéză în afară. Independenții ca și Starcevicianii lovescŭ în Ungaria, dér nu refusă a primi diplome de nobleță scrise unguresce și decrete de numire. Oposiționiĭ clericalĭ suntŭ farisei; pe când ei predică religiositatea și condamnă tractatele scientifice, se ivescŭ casurĭ, ca deunăḍĭ în Vukmanicĭ, unde o domnișóră din casa unuĭ preotŭ 'șĭ-a omorîtŭ copilulŭ și l'a ascunsŭ în coșŭ (urloiu.) Primesce bugetulŭ.

Mazzura gratuléză guvernului pentru astfelŭ de fișpanĭ. »Similis simili gaudet«. După o polemică cu antevorbitorulŭ, declară că nu se póte identifica cu cele ḍise erĭ de Barcicĭ. Maioritatea a predatŭ Banului totŭ și acésta o lasă acum în baltă, dreptŭ mulțămire. Banulŭ a declaratŭ, că stă pe basa praxei de 18 anĭ. Acéstă praxă e ilegală, e contrară tuturorŭ partidelorŭ dietei. Ciocnirea între Croațĭ și Maghiarĭ e inevitabilă și lupta va fi desperată. Acésta o vede și Miskatovicĭ, dér elŭ ar vré sĕ o amâne, oposițiunea încă doresce acum lupta, tocmai fiindŭ că e inevitabilă și speră sĕ o termine curêndŭ în favórea Croației.

Krnkovicĭ polemiséză contra lui Barcicĭ, are încredere în guvernŭ. Guvernulŭ nu influințéză judecătoriile. Dovadă e, că Starcevicĭ și Grjanicĭ au mințitŭ, josŭ au amăgitŭ. (Aplause'n drépta, contraḍicerĭ în stânga.)

Derencin (cătră președinte): Ce mi s'ar fi întêmplatŭ mie, décă așĭ fi ḍisŭ așa ceva?

Krnkovicĭ încheiă ḍicêndŭ, că evenimentele din 1883 au fostŭ fructele politicei independențilorŭ.

Kulmer, din centru, polimiséză contra Banului, care a ḍisŭ că stă pe basa praxei de 18 anĭ, apĕră centrulŭ contra identificărei lui cu Starcevicianii, asta e o denunțare la loculŭ prea-înaltŭ. Oratorulŭ accentuéză lealitatea partidei sale și a poporului croatŭ. Fiindŭ că oratorulŭ întrebuințéză față cu Banulŭ de repețite orĭ cuvêntulŭ »denunțare«, președintele îi detrage cuvêntulŭ.

Pavlekvicĭ ḍice, că *mai curêndŭ are Ardealulŭ*, care în 1848 avea o cancelariă aulică, *dreptulŭ pentru oposițiune autonomă*, decâtŭ Croația; acésta trebue sĕ fiă recunoscĕtóre Ungariei pentru actuala sa posițiune de dreptŭ publicŭ.

Grjanicĭ afirmă, că poporulŭ croatŭ e mai lealŭ cătră tronŭ, decâtŭ poporulŭ ungurŭ.

In ședința dela 11 Decemvre, luândŭ cuvêntulŭ: *Pavicĭ* combate propunerea lui Derencin. I se întêmplă propunĕtorului, ca acelui grănițerŭ Jovo, care căra într'o ḍi lemne și la întrebarea unui vecinŭ, că ce are în carŭ, rĕspunse: „Carŭ bostanĭ.“ — „Dér frate Jovo, estea suntŭ lemne!« — „Hei, décă veḍĭ că suntŭ lemne, pentru ce întrebĭ?“ replică Jovo. — Punctulŭ de vedere alŭ guvernului e cunoscutŭ și chiar propunĕtorii declară că-lŭ cunoscŭ. De ce întrebĭ atuncĭ, frate Jovo? Pavicĭ nu vede în nunțiu și în întregirea lui ultimulŭ cuvêntŭ alŭ Croației. Critica sa asupra rrenunțiului ungurescŭ e moderată. Nu poțĭ constringe pe Maghiarĭ și de bună voiă nu'șĭ vorŭ părăsi punctulŭ lorŭ de vedere bunŭ.

Banulŭ *Khuen-Hedervary* polemiséză aspru contra preotului Beruta. Oratorulŭ accentuéză simțĕmintele sale religióse și credința în Dumneḍeu, și regretă că se aducŭ în desbatere afacerĭ religióse. In fine își rectifică Banulŭ espresiunea: »că'i va pune, pe oposanțĭ, în afară de lege«. Asta sĕ se'nțélégă așa, că cu acela, care elŭ însușĭ se pune în afară de lege, va procede astfelŭ cum îi se cuvine, că adecă îi va lovi greutatea legii. Combate acele aserțiunĭ, care vĕdŭ în provocarea sa la praxa de 18 anĭ pofta de rĕsboiu. Polemiséză cu centrulŭ, cu Kulmer, care i-a imputatŭ că denunță. Cugetele și simțĕmintele sale i se potŭ judeca din fapte.

Markovicĭ ḍice, că décă Banulŭ vrea în adevĕrŭ pace, atuncĭ sĕ o obțină acolo, unde se provócă Croația.

Episcopulŭ *Gasparicĭ* se îndreptă contra aserțiunilorŭ profesorului Șpevec și fișpanului Kovacevicĭ. Libertatea învĕțĕmêntului nu permite rĕscolirĭ contra religiunei. Clerulŭ croatŭ a fostŭ totdéuna tolerantŭ. Oratorulŭ se rógă sĕ nu fiă atacată viéța privată a preoțilorŭ; aștéptă dela guvernŭ sĕ dea ordinariatului satisfacțiune îndestulătóre, dealtmintrelea oratorulŭ nu vrea sĕ'i strice „tînĕrului bărbatŭ“.

Banulŭ ia în apĕrare pe profesorulŭ atacatŭ. — Urméză interpelările.

Gyurgyevicĭ interpeléză asupra legii sêrbescĭ și anume asupra legalisării autonomiei bisericescĭ sêrbescĭ, îndemnatŭ fiindŭ la acésta de neresultatulŭ congresului bisericescŭ din Carlovițŭ, ținutŭ deunăḍĭ.

Posilovicĭ întrebă, pentru ce comisarulŭ regescŭ a deschisŭ congresulŭ bisericescŭ sêrbescŭ în Carlovițŭ cu unŭ rescriptŭ regescŭ ținutŭ în limba ungurescă.

Banulŭ rĕspunde, că încă n'a supusŭ prea-inaltei sancționărĭ acestŭ proiectŭ de lege eșitŭ din inițiativa

dietei, din contră are intențiunea sĕ presinte încă în acestŭ periodŭ dietalŭ unŭ proiectŭ de lege, care după părerea sa va corĕspunde trebuințelorŭ.

Inchiḑêndu-se desbaterea generală, *Folnegovicĭ* ḑice, că persecutarea partidei Starceviciane o va întări pe acésta; eșirea din sînulŭ ei a unorŭ elemente șovăitóre e unŭ avantagiu pentru partidă.

Popovicĭ polemiséză contra lui Barcicĭ, ḑicêndŭ că nu partida dréptă represintă Croația, căcĭ ar fi o dovadă, că suntemŭ incapabilĭ a ne ajunge scopurile.

Kamenar vorbesce producêndŭ continuă ilaritate în dietă. Oratorulŭ aséménă dieta cu o clinică. Croația cu unŭ erou rănitŭ, Banulŭ e epitropulŭ ei și Tisza primulŭ epitropŭ. Oratorulŭ glorifică patriotismulŭ ungurescŭ față cu desbinarea Croațilorŭ.

Pesta ruséscă și Buda prusiană.

In edițiunea I. Schabelitz din Zürich a apărutŭ o broșură politică de *E. Faldre*, din care vomŭ cita unele părțĭ. »Testamentulŭ politicŭ alŭ lui Bismarck,« »Tractatulŭ secretŭ pruso-rusŭ,« „Destăinuirĭ fórte interesante din hârtiile rĕmase ale unui rĕposatŭ« suntŭ titlurĭ, care vorŭ deștepta curiositatea multora, deși cuprindŭ lucrurĭ de necreḑutŭ. Faldre ḑice, că din întêmplare a ajunsŭ în posesiunea acestorŭ destăinuirĭ și că acelŭ rĕposatŭ a auḑitŭ cu urechile lui acelŭ tractatŭ secretŭ. Articululŭ II din amintitulŭ tractatŭ sună din vorbă'n vorbă:

„Granița între imperiulŭ mare-prusianŭ și între celŭ panslavistŭ rĕmâne neschimbată acolo, unde aḑĭ se atingŭ granițele între Germania și Rusia. In direcțiune sudică de acolo, *Boemia și Moravia cadŭ la Prusia, Galiția și Ardélulŭ la Rusia.* Pentru resolvarea cestiunei ungare a datŭ mĕsură precumpenirea, că puterea de resistență, care nu trebue desprețiată, a rĕsboinicilorŭ Ungurĭ se va puté paralisa mai durabilŭ prin aceea, décă acéstă țéră, ca odinióră Polonia, se va împărți prin mijlocŭ. Acéstă granița ar fi sĕ se tragă cam precum urméză: Dela granița de aḑĭ ungară-galițiană lângă Bartfeld în direcțiune sudică până la gura Latorței, rîulŭ Tisa până la gura Hernadului și în sudŭ de Erlau și de muntele Matra până la Vațŭ, Dunărea — *devenindŭ Buda prusiană, Pesta rusésca* — până la gura Savei, granița de aḑĭ austro-sêrbéscă, Drina până la Focea și o liniă prin Nevesinje la Narenta. Teritoriulŭ dalmatinŭ ce zace în sud-ostulŭ acestui rîu, inclusive Ragusa, sĕ cadă la Muntenegru.«

Ca întreprinderĭ mai micĭ de sine-stătăre ale ambelorŭ puterĭ marĭ pe continentulŭ europeanŭ se consideră: *mărirea Muntenegrului și a Greciei,* dér punêndu-se sub suzeranitatea rusă. *Anexarea Țĕrilorŭ de josŭ și a Elveției de către Prusia,* care cedéză Italiei partea situată în sudŭ de Gotthard a Elveției, precum și Nizza și Savoia, ér în schimbŭ Italia va urma cu armata sa Prusiei.

Faldre recomandă în contra acestei alianțe pruso rusescĭ o coalțiune anglo-francezo-austro-ungaro-sêrbo-bulgaro-româno-turcéscă și pune la disposițiune acestei coalițiunĭ unŭ planŭ de operațiune fără nicĭ unŭ defectŭ.

Condițiunile de pace ce se vorŭ pune Rușilorŭ sĕ fiă cam acestea:

»Art. I. Siguranța liniștei Europei, care, de când imperiulŭ încă semibarbarŭ alŭ Țarilorŭ ocupă o posițiune de mare putere, a fostŭ continuu amenințată, pretinde că acestŭ canatŭ asiaticŭ, care pătă onórea Europei, sĕ se desființeze. — Art. II. In esecutarea Art. I, familia împĕrătéscă rusă se declară depusă pentru eternitate de pe tronŭ și din demnitatea princiară. Supușii de până acum ai Țarului suntŭ scutițĭ de datoria lorŭ de supușĭ. Pe capetele membrilorŭ familiei Țarului, care ca o familiă de bandițĭ a grămăditŭ crime peste crime, se punŭ premii de câte 10,000 ruble.“

Din cele citate se póte vedea, că autorulŭ broșurei a sciutŭ face interesantŭ cuprinsulŭ, ca sĕ aibă căutare și trecere broșura.

SCIRILE ḐILEI.

Ḑiua de 30 Noemvre, ḑiua Sfântului Andreiu, s'a serbatŭ într'unŭ modŭ solemnŭ la biserica din cetatea Sibiiului. S'a sĕvĕrșitŭ unŭ parastasŭ pentru marele arhereu *Andreiu br. de Șaguna.* Cântările au fostŭ esecutate de corulŭ seminarialŭ condusŭ de d-lŭ profesorŭ *G. Dima* și de corulŭ funebralŭ condusŭ de d-lŭ *Dem. Cunțanŭ.* Multă induioșare a produsŭ cântarea versurilorŭ ocasionale „Românime multŭ cercată.“ Și aci în Brașovŭ s'a sĕvĕrșitŭ unŭ parastasŭ, esecutate fiindŭ cântările de corulŭ liceal.

—x—

Ni se scrie din Făgărașŭ: „Comitetulŭ municipalŭ s'a întregitŭ alegêndu-se în 15 Noemvre a. c. 44 de membri, dintre carĭ suntŭ 43 Românĭ și unŭ Maghiarŭ, d. Gál Domokos, jude reg. din Șercaia. In 29 Decemvre a. c. st. n. se va ține o *ședință estraordinară a comisiunei municipale,* în care se vorŭ pertracta și unele cause nu neînsemnate și se vorŭ alége tóte comisiunile prescrise de lege pe cei trei anĭ următorĭ. Decĭ fiindŭ acésta ședință atâtŭ de însemnată, este datoria fiăcărui membru ca cu astă ocasiune sĕ se presenteze necondiționatŭ.

—x—

Dela 18 Decemvre n. apare în *Pesta* unŭ *nou ḑiarŭ* „Neues Budapester Journal« care, pentru ca sĕ aducă laude erei tiszaiste, *primesce dela guvernŭ* pentru doi anĭ o *subvențiune de 48,000,* din fondulŭ de disposițiune. — Ĕtă cum se risipescŭ banii contribuabililorŭ și cum se sporescŭ deficitele. Bietulŭ contribuabilŭ trebue sĕ muncéscă ḑi și nópte, sĕ sufere esecuțiunĭ, pentru ca guvernulŭ sĕ subvenționeze ḑiare, care sĕ-lŭ „spele« de pĕcate.

—x—

Banffi Dezsö-pașa dispusese deunăḑile, că archiva orașului *Bistrița* sĕ se predea archivei comitatului. Representanța orașului Bistrița a adresatŭ, în contra acestei disposițiunĭ, o representațiune ministrului de interne, care n'a luat'o în considerare. Respectivulŭ rescriptŭ ministerialŭ fù luatŭ cu adêncă durere la cunoscință de representanța orașului și-șĭ reservă sĕ ia o hotărîre a supra actelorŭ ce suntŭ ale orașului, spre a le căpĕta îndĕrĕtŭ. — Va sĕ ḑica mergŭ lucrurile turcesce.

—x—

In luna Noemvre a fostŭ restanța dărilorŭ în comitatulŭ *Brașovului* de 60,213 fl. 59½ cr.; s'au plătitŭ în cursulŭ lunei 77,701 fl. 9 cr.

—x—

Din *Zips* se raportéză, că în *Iglau* se întinde repede *colera.* Din 38 de bolnavĭ până la 9 Decemvre au muritŭ 23. In alte părțĭ din Zips s'au ivitŭ casurĭ singuratice. In Kesmark încă totŭ bântue colera, în Strigoniu e în stingere.

—x—

Scólele din *Tărlungenĭ* și din *Bodŭ,* care fuseseră închise din causa vĕrsatului, s'au redeschisŭ. Din contră classa 3-a a scólei ev. din *Cârstianŭ* s'a închisŭ din aceeașĭ causă.

—x—

Numĕrulŭ arestanțilorŭ trașĭ în cercetare la judecătoriile comitatului *Brașovŭ* a fostŭ în Noemvre de 226, dintre carĭ 199au fostŭ condamnațĭ, 17 au apelatŭ. 10 se află încă în cercetare. Numĕrulŭ arestațilorŭ a fostŭ la începutulŭ lunei 169, la carĭ s'au mai adausŭ în cursulŭ lunei 57, liberațĭ au fostŭ 48, au rĕmasŭ decĭ la sfêrșitulŭ lunei 178.

—x—

Marțĭ a fostŭ în menagiulŭ (loculŭ unde se învĕță călăria) casarmei din *Brașovulŭ vechiŭ* unŭ *duelŭ* cu sabia între locot. Pohl și între locot. Lichter. Locot. Pohl a fostŭ greu rănitŭ la brațŭ. Secundanții locot. Lichter au fostŭ locot. Schaurek și sublocot Heffele, ér ai locot. Pohl au fostŭ locot. Popa și subloc. Kubesch.

—x—

Tractările reîncepute între *Austro-Ungaria* și *Grecia* pentru încheiérea unei *convențiunĭ comerciale* se ḑice că se vorŭ termina în curêndŭ.

—x—

Căpitanulŭ *Paulŭ Munteanu,* supranumerarŭ în regim. de inf. 31, e transferatŭ la regim. de inf. 70. Sublocotenentulŭ în resarvă *Iulianŭ Selăgianu* din reg. de inf. 82 a primitŭ încuviințarea d'a-șĭ depune gradulŭ de oficerŭ.

—x—

In contra primarului și magistratului orașului Erlau s'a ordonatŭ cercetare disciplinară, precum se ḑice, pentru diferite neregularitățĭ și ilegalitățĭ. Fișpanulŭ Keglevich și comisiunea administrativă au hotărîtŭ suspendarea primarului din postŭ și înlocuirea lui provisoriă cu căpitanulŭ orașului. Vicișpanulŭ e însărcinatŭ cu esecutarea hotărîrei.

—x—

Pentru a ușura înaintarea oficerilorŭ de statŭ majorŭ la infanteriă și la vênătorĭ, de aci înainte nu vorŭ mai fi 128 colonelĭ, 152 loc.-colonelĭ și 375 maiorĭ, ci 163 colonelĭ, 164 loc-colonelĭ și 328 maiorĭ. Esecutarea acestei regulărĭ a gradelorŭ se va face succesivŭ la terminele viitóre de înaintare.

—x—

La poșta din *Pojunŭ* s'a descoperitŭ o defraudare. Unŭ tînĕrŭ, care servea la poște ca aspirantŭ, ducea acasă scrisorile, pachetele cu mostre ș. a., ale cărorŭ mărcĭ nu erau sigilate, le deslipea de pe ele și le schimba în banĭ. Făptuitorulŭ, în casa căruia s'au găsitŭ fotografii, cărțĭ, mostre ș. a., este predatŭ procuraturei.

—x—

Din *Hotinŭ* se telegrafiază foilorŭ polone, că în Basarabia continuă mișcarea trupelorŭ rusescĭ

—x—

„Epoca“ ḑice, că d. *M. Cogălniceanu* a spusŭ unei persóne, că cabinetulŭ actualŭ românŭ se va retrage peste puținŭ, afară numai décă va fi positivŭ înscințat că unŭ rĕsboiu va isbucni între Franța și Germania. După d-sa, neretragerea cabinetului va fi o probă că acestŭ rĕsboiu se apropiă, și din contră, retragerea lui va dovedi că pacea Europei nu este încă compromisă într'unŭ modŭ seriosŭ.

—x—

FOILETONU.

Dela congresulŭ Orientaliștilorŭ.

Obiecțiunĭ contra teoriei lui Hunfalvy.

La 2 Octomvre anulŭ curentŭ s'a ținutŭ în Viena alŭ șeptelea congresŭ alŭ Orientaliștilorŭ. De două orĭ Românii au formatŭ obiectulŭ discuțiunilorŭ congresului.

D-lŭ *Hunfalvy,* séu mai corectŭ ḑisŭ d-lŭ *Hundsdorfer,* dușmanŭ neîmpăcatŭ alŭ Românilorŭ și adeptŭ credinciosŭ alŭ teoriei Rösleriane, dase încă cu multŭ mai nainte de întrunirea congresului alarma, că are sĕ »sdrobéscă“ pe istoricii românĭ și că va trimite pe Românĭ, sĕ înțelege numai cu vorba, la Balcanĭ, de unde au venitŭ în partea stângă a Dunării în urma Ungurilorŭ.

Spusesemŭ dinainte, că d-lŭ Hunfalvy se înșélă amarŭ, décă crede, că în congresulŭ Orientaliștilorŭ va găsi numai Röslerĭ și Hundsdorferĭ și că auditorii lui vorŭ fi numai „patrioțĭ« Kulturegyletiștĭ, carĭ sĕ-i aplaude și sĕ-i întêmpine cu »eljenurĭ“ falsitățile istorice, care numai în Pesta séu în Clușiu potŭ sĕ aibă trecere.

Ce s'a petrecutŭ în congresŭ, cetitorii noștri suntŭ informațĭ.

Acum d-lŭ *Hașdĕu,* tipărindu-și într'o broșură discursulŭ sĕu ținutŭ în congresulŭ Orientaliștilorŭ, despre *„Elementele turcescĭ în limba română,“* ne dă într'unŭ *Post-Scriptum* din cuvêntŭ în cuvêntŭ obiecțiunile ce le-a ridicatŭ dênsulŭ și d-lŭ Alfred Ludwig, profesorŭ la Universitatea din Praga, în contra teoriei d-lui Hunfalvy, silindu-lŭ pe acesta sĕ înceteze cu cetirea disertațiunei și sĕ se scobóre de pe tribună.

Mai ântêiu vomŭ lăsa sĕ urmeze aceste obiecțiunĭ, rĕmânêndŭ ca în numĕrulŭ viitorŭ sĕ reproducemŭ disertațiunea d-lui Hașdĕu, care a datŭ o puternică lovitură teoriei d-lui Hunfalvy.

Istoriculŭ sasŭ-ungurŭ abia se suise pa tribună și începuse a ceti din disertațiunea sa, când i se și făcură următórele obiecțiunĭ:

D-lŭ *Hașdĕu*: Cerŭ permisiunea d'a întrerupe pe d-lŭ Hunfalvy ca sĕ'i punŭ o întrebare, care l'ar putea interesa chiar în calitatea sa de Ungurŭ. In limba francesă, calulŭ jugănitŭ se numesce *hongre,* de unde *hongrer* acțiunea de a jugăni unŭ calŭ. După mărturia lui Ammian Marcelin, acéstă artă se practica, în evulŭ mediu și chiar înainte de secululŭ IV, pe țĕrmulŭ stângŭ alŭ Dunării de josŭ. Décă cineva s'ar încerca sĕ conteste esistența, în evulŭ mediu, a Ungurilorŭ în Ungaria actuală, i s'ar putea opune cuvêntulŭ francezŭ *hongre,* valonulŭ *honc.* Dér în tóte dialectele germane, calulŭ jugănitŭ se numesce *Wallach,* adecă „Românŭ“. S'ar putea esplica acestŭ terminŭ, décă Românii n'ar fi viețuitŭ în evulŭ mediu pe acelașĭ țĕrmŭ stângŭ alŭ Dunării de josŭ, ca Ungurii?

D-lŭ *Hunfalvy:* Nu cunoscŭ vechimea acestui cuvêntŭ germanŭ.

D-lŭ *Hașdĕu:* Se póte că nu se găsesce în vechile texte ale limbei culte germane, și cu tóte acestea trebue sĕ fiă relativŭ fórte vechiu în gura poporului, căcĭ de o parte s'a rĕspânditŭ până în limbile scandinave: în limba suedeză *vollack* »hongre“; de altă parte a pĕtrunsŭ în limba lituană: v ŏ l ŭ k a s „hongre«; în fine se găsesce în tóte dialectele slave din nordŭ: în celŭ boemŭ, în celŭ polonezŭ, în celŭ sorabŭ, în celŭ rusŭ etc., pretutindenea consideratŭ de seculĭ ca unŭ vechiu terminŭ popularŭ cu totulŭ indigenŭ, în nicĭ o parte ca neologismŭ séu ca cuvêntŭ împrumutatŭ.

D-lŭ *Alfred Ludwig*: Așĭ face și eu, în trécĕtŭ, o obiecțiune teoriei d-lui Hunfalvy. Décă Românii arŭ fi venitŭ de dincolo de Dunăre, e naturalŭ, că vechile lorŭ capitale s'ar afla în sudŭ, mai aprópe de acestŭ fluviu, pe când, din contră, noi le vedemŭ pe tóte în nordŭ, lângă Carpațĭ, și numai mai târḑiu Românii îșĭ apropiă reședințele lorŭ de Dunăre.

D-lŭ *Hunfalvy:* Aceste capitale n'au fostŭ fundate de Românĭ, ci de Slavĭ, precum atestă numele lorŭ.

D-lŭ *Hașdĕu:* 'Mĭ permitŭ o nouă întrebare. In care dialectŭ slavŭ a găsitŭ d-lŭ Hunfalvy cuvintele *Câmpulungŭ și Argeșŭ,* nume ale vechilorŭ capitale române?

D-lŭ *Hunfalvy*: Nu sciu, décă aceste nume suntŭ vechĭ.

Aci s'a închisŭ discuțiunea. D-lŭ Hunfalvy declară în fine, că memoriulŭ sĕu fiindŭ prea lungŭ, nu vré sĕ oboséscă mai multŭ atențiunea congresului și că transmite manuscrisulŭ d-lui profesorŭ Roth, președintele secțiunei ariane, pentru a fi publicatŭ în întregulŭ sĕu în *Bulletinŭ.* (Va urma).

Ministrulŭ de instrucţiune austriacŭ *Dr. Gautsch* învitase colegiulŭ profesorilorŭ facultăţii de medicină sĕ se ocupe cu cestiunea stabilirei unei cifre maximale de auditorĭ. O comisiune alésă de profesorĭ şĭ-a făcutŭ raportulŭ în care se dice, că mĕsura plănuită se 'ndréptă în contra tinerilorŭ din ţĕrile corónei ungare şi din statele balcanice. Acéstă mĕsură nu se potrivesce cu istoria şi cu natura problemei monarhiei d'a rĕspândi cultur în Orientŭ. O nouĕ facultate de medicină ar ajuta încâtva, dér nu pentru durată. Sĕ se sporéscă institutele clinice de învĕţămêntŭ. E o norocire că reşedinţa împĕratului întrece pe tóte celelalte oraşe marĭ ale monarhiei. Sĕ se instaleze în Viena auditorie marĭ, spitalulŭ generalŭ sĕ se transforme în spitalŭ alŭ universităţii.

—x—

In urma declaraţiunii făcute în Reichstagulŭ germanŭ de maiorulŭ Haberling, o interpelare se va adresa *guvernului românŭ* în privinţa politicei sale din afară.

—x—

Foile unguresci vreau sĕ ne presinte ca Românŭ pe *Dumitru Popescu* din Pojga, care şĭ-a maghiarisatŭ numele în „Petőfi". Numai jidovii, mai rarŭ alte neamurĭ, îşĭ lapĕdă numele părinţilorŭ, Românulŭ însĕ nicĭodată.

—x—

Ministerulŭ de rĕsboiu românŭ vrea sĕ facă o comandă în străinĕtate pentru unŭ vaporŭ mare încrucişătorŭ (croiseur), trei torpiliere şi trei şalupe marĭ, tóte astea în valóre de 3—4 milióne.

—x—

In cursulŭ sĕptĕmânei trecute, dice „Bomba», s'au esportatŭ din portulŭ *Brăila* următórele vite: Vaporulŭ „Dithmarschen«, sub pavilionulŭ germanŭ, a încărcatŭ 456 boi şi vacĭ, asemenea a mai încărcatŭ şi 57 porcĭ şi 95 curcanĭ, pentru Italia. Vaporulŭ „Rovan«, sub pavilionulŭ englesŭ, a încărcatŭ 52 boi, pentru Italia; şi vaporulŭ »Cholmley«, sub pavilionulŭ englesŭ, a încărcatŭ 100 boi, pentru Italia.

—x—

In *camera română* a interpelatŭ d. *N. Ionescu* asupra sgomotelorŭ, că prinţulŭ Leopold de Hohenzollern s'ar fi esprimatŭ că e inevitabilŭ unŭ rĕsboiŭ între Franţa şi Germania. Ministrulŭ de esterne *Ferichide* a desminţitŭ categoricŭ aceste sgomote.

—x—

Redactorulŭ fóiei croate „Hrvatska" din *Agramŭ*, organulŭ pardidei drepte, a fostŭ condamnatŭ la 16 lunĭ temniţă grea şi la 2300 fl. perdere de cauţiune.

—x—

Fabrica de maşine şi vagóne Kramer-Klets din *Nürnberg* a primitŭ însărcinarea dela guvernulŭ germanŭ, de a restabili câtŭ mai iute vagóne de poverĭ pentru transportulŭ trupelorŭ. In fortăréţa Ingolstadt se fabrică numeróse provisiunĭ de granate, ghiulele, capse şi cartuşe.

—x—

Se vorbesce acum de unŭ nou candidatŭ la tronulŭ Bulgariei în persóna prinţului *Ferdinand de Coburg.*

—x—

Inarmările Franciei au luatŭ unŭ caracterŭ în adevĕrŭ neliniştitorŭ de când e generalulŭ *Boulanger* ministru de rĕsboiu. Fortificarea graniţei ostice e aprópe terminată. Fortăreţele esistente suntŭ înarmate şi mărite, forturĭ şi redute nouĕ s'au ridicatŭ, dominândŭ căile ferate şi şoselele ce ducŭ din Alsaţia-Lotaringia în Franţa; într'unŭ mare numĕrŭ de sate de câte abia 1000 locuitorĭ aprópe lipite de graniţa alsaţo-lotaringică s'au ridicatŭ barace pentru ca sĕ adăpostéscă regimente întregĭ.

Beiuşiu, 14/12 1886.

In Nr. 266 alŭ »Gazetei" corespondentulŭ C. dice, că causa alegerei lui Hermann de membru comitatensŭ la Beiuşiu suntŭ „Românaşii nostri Beiuşenĭ," carĭ nu s'au interesatŭ de alegere, nu spune însĕ cine a statŭ în cumpănă cu Hermann.

Rĕmânêndŭ pururea drepţĭ trebue sĕ desluşimŭ lucrulŭ şi sĕ spunemŭ, că Românaşii, deşi contrari principiilorŭ politice ale D-nului Mihuţiu, directorŭ gimnasialŭ, au mersŭ de au votatŭ pentru elŭ din motivulŭ că este Românŭ, éră amicii lui politicĭ, la carĭ s'a băgatŭ slugă, atâtŭ românĭ câtŭ şi ungurĭ, au votatŭ în contra lui pentru Hermann, totŭ din causă că este Românŭ. D-lui Mihuţiu ca sĕ reiésă, i-au lipsitŭ trei voturĭ, acestea le puté căpĕta dela d-lŭ deputatŭ Veghsei şi a rudelorŭ sale, dér acestia n'au mersŭ la urnă, căcĭ avéu unŭ lucru mai urgentŭ: storsulŭ vinului, deşi d-lŭ Mihuţiu, câtŭ de grosŭ este, le face mătănii când îi vede.

D-lŭ Mihuţiu, ca unŭ membru zelosŭ alŭ partidei liberale Tiszaiste, a fostŭ preşedintele alegerei la Beiuşiu, decĭ după lovitura suferită, voiescŭ şi trebue sĕ-lŭ mai mângâie, decĭ se „vorbesce că-lŭ vorŭ alege în cerculŭ „Nimoescilorŭ;« de unde, décă se va nimici alegerea dela Nimoescĭ, numai din acestŭ motivŭ se va întêmpla, căcĭ vedĭ Dómne! din capitala Beiuşiului nu permitŭ şoviniştii maghiarĭ nicĭ chiar d lui Mihuţiu sĕ fiă alesŭ (când s'a alesŭ Hermann diceau Ungurii: ez is jobb egy oláhnál.)

D-lŭ Mihuţiu, după ce a fostŭ trântitŭ la Beiuşiu, va primi şi la Nimoescĭ, căcĭ nu-i e permisŭ sĕ respingă graţia stăpânilorŭ sĕi.

Noi totuşĭ îi dicemŭ, că d-sa ca omŭ inteligentŭ, ar trebui sĕ prindă curagiu şi învĕţătură din lecţiunea primită dela Beiuşienĭ, căcĭ scimŭ şi aceea, că are inimă românéscă; timiditatea sĕu cunctatoria ascunsă sub mască »intereselorŭ gimnasiului« nu e scusa, ci ar fi motivŭ pentru D. Mihuţiu sĕ se retragă cu totulŭ de pe arena politică.

Beiuşianu.

Investitura noului Metropolit Primat

alŭ Românie1

I. P. S. S. părintele Iosefŭ Georgianŭ.

Duminică, 30 Noemvre, fiindŭ diua hotărîtă pentru investitura I. P. S. S. Părintelui Iosefŭ, alesŭ Archiepiscopŭ şi Metropolitŭ alŭ Ungro Vlahiei, Exarh alŭ Plaiurilorŭ, Primatŭ alŭ României, o trăsură de gală a Curţei merse în curtea Sfintei Metropolii spre a fi la disposiţiunea Metropolitului Primatŭ. Inaltŭ Prea Sfinţia Sa, luândŭ locŭ în trăsură, pornesce în cortegiu în ordinea următóre: 1. D. prefectŭ alŭ poliţiei capitalei; 2. Douĕ plutóne din regimentulŭ 2 roşiorĭ; 3. Amênduoi protoereii capitalei; 4. Trăsura regală cu Metropolitulŭ Primatŭ; 5. Alte douĕ plutóne din acelaşĭ regimentŭ. La drépta şi la stânga trăsurei Inaltŭ Prea Sfinţiei Sale se ţinea câte unŭ maiorŭ.

Cortegiulŭ, sosindŭ în curtea palatului, garda eşi, presentă arma, ér musica întonă „spre rugăciune". Inaltŭ Prea Sfinţia Sa, după ce fŭ întêmpinatŭ la peronŭ de adjutantulŭ de serviciu şi în capulŭ scărei de onóre de prefectulŭ palatului şi de adjutanţii regalĭ, fŭ condusŭ în salonulŭ de primire. In sala tronului şi în salonulŭ celŭ mare de primire se aflau adunaţĭ: Membrii ai Sfântului Sinodŭ, ministrii, senatorii şi deputaţii, înaltele curţĭ de casaţiune şi de compturĭ, primarulŭ capitalei cu consiliulŭ comunalŭ, prim-preşedintele şi procurorulŭ generalŭ alŭ curţei de apelŭ, directorii ministerielorŭ, comandantulŭ corpului II de armată cu generalii şi colonelii şefĭ de corpurĭ presenţĭ în capitală, precum şi mai multe alte notabilităţĭ.

Anunţându-se sosirea Metropolitului Primatŭ, Regele, precedatŭ de adjutanţĭ şi de prefectulŭ palatului, a întratŭ în sala tronului. După ce Maiestatea Sa s'a suitŭ pe tronŭ, prefectulŭ palatului, primindŭ ordinele Maiestăţei Sale, a introdusŭ pe I. P. S. S. Metropolitulŭ Iosifŭ, precedatŭ de protoereii capitalei. Inaltŭ Prea Sfinţia Sa a fostŭ condusŭ până în faţa tronului de către ministrulŭ cultelorŭ; acolo archidiaconulŭ Inaltŭ Prea Sfinţiei Sale l'a îmbrăcatŭ cu mantia şi ministrulŭ cultelorŭ a rostitŭ următórele cuvinte:

Sire! Scaunulŭ de Metropolitŭ alŭ Ungro-Vlahiei, Exarh alŭ Plaiurilorŭ, Primatŭ alŭ României şi preşedinte alŭ Sfintei Bisericĭ autocefale române, a rĕmasŭ vacantŭ prin trecerea din viéţă a fericitului întru pomenire Metropolitŭ Calinicŭ. In diua de 22 Noemvre, colegiulŭ electoralŭ, prevĕdutŭ de lege, a alesŭ la acestŭ sfîntŭ scaunŭ pe Prea Sfinţitulŭ Episcopŭ alŭ Dunărei de Josŭ, Iosifŭ. Maiestatea Vóstră aţi bine-voitŭ a întări prin decretulŭ din 29 Noemvre acéstă alegere. Vinŭ dér cu celŭ mai profundŭ respectŭ, Sire, sĕ Vĕ rogŭ, sĕ daţĭ Inaltŭ Prea Sfinţitului Părinte Iosifŭ învestitura de Metropolitŭ alŭ Ungro-Vlahiei, Exarhŭ alŭ Plaiurilorŭ, Primatŭ alŭ României şi preşedinte alŭ Sfîntului Sinodŭ.

D. ministru alŭ cultelorŭ a remisŭ apoi Cârja în mânile Majestăţei Sale, care luând'o, a dat'o Inaltŭ Prea Sfinţitului Metropolitŭ Primatŭ, dicêndu'i:

„Incredinţezŭ Inaltŭ Prea Sfinţiei Tale toiagulŭ archipăstorescŭ, pentru a conduce Metropolia Ungro-Vlahiei şi a purta înalta demnitate de Primatŭ alŭ României şi de preşedinte Sfintului Sinodŭ.«

După aceea Maiestatea Sa a adresatŭ următórea cuvêntare către Metropolitulŭ Primatŭ şi toţĭ asistenţii:

»Atotputerniculŭ te-a chematŭ a îndeplini o însemnată, o sfîntă misiune. Increderea marei adunărĭ şi a norodului, înconjurată de dragostea fraţilorŭ tĕi întru Christosŭ, te-a alesŭ ca Metropolitŭ Primatŭ alŭ României. Fericitŭ sunt Eu de a întări ca archipăstorŭ pe unŭ Metropolitŭ atâtŭ de cuviosŭ şi de luminatŭ. Fericitŭ poţĭ însĕ fi şi Inaltŭ Prea Sfinţia Ta de a fi chematŭ a cârmui, d'impreună cu Sfîntulŭ Sinodŭ, Biserica, care este temelia cea mai neclintită în orĭ-ce Statŭ, ale cărei instituţiunĭ suntŭ bine stabilite. In România poporulŭ s'a închinatŭ totdeuna cu dragoste şi rîvnă înaintea Bisericei, avêndŭ siguranţa, că elŭ va găsi în ea nu numai o mângâere dulce în momente dureróse, ci încă unŭ sprijinŭ puternicŭ în timpurĭ furtunóse. In adevĕrŭ ea este conducĕtorulŭ celŭ mai credinciosŭ în viéţa omenéscă. Vrednică şi frumósă este dér misiunea Inaltŭ Prea Sfinţiei Tale. Prin sfaturile Tale pline de blândeţe vei atrage pe cei rătăciţĭ şi vei înrĕdăcina simţimentele religióse în inimile bine-credincioşilorŭ. Din partea Mea vei afla, Inaltŭ Prea Sfinte Părinte, reademulŭ celŭ mai sigurŭ şi mai statornicŭ pentru înălţarea şi întărirea Bisericei naţionale, care trebue sĕ fiă totdeuna înconjurată de cea mai adêncă veneraţiă. Dumnedeu sĕ 'Ţĭ dăruiască anĭ mulţĭ şi fericiţĭ pe scaunulŭ metropolitanŭ, spre îndeplinirea sfintei Tale chemărĭ».

Inaltŭ Prea Sfinţitulŭ Metropolitŭ Primatŭ a mulţumitŭ Maiestăţei Sale Regelui prin următorulŭ discursŭ:

Sire! Primescŭ cu respectŭ acestŭ toiagŭ archipăstorescŭ din mânile Maiestăţei Vóstre, vĕdŭ consciinţa de tótă greutatea şi rĕspunderea sarcinei ce am sĕ port. Smeritŭ servitorŭ alŭ altarului, voiu ruga neîncetatŭ pe Domnulŭ Puterilorŭ sĕ mĕ întăréscă, ca sĕ potŭ rĕspunde aşteptărei Maiestăţei Vóstre şi a ţĕrei. Toţĭ paşii mei îi voiu îndrepta spre îndeplinirea sfintei datorii, cu care M'aţĭ învestitŭ şi, urmândŭ poruncilorŭ Domnului şi Dumnedeului Nostru Isusŭ Christosŭ, 'Mĭ voiu pune tóte puterile pentru a fi unŭ păstorŭ bunŭ, şi'Mĭ voiu pune totŭ sufletulŭ Meu pentru oile ce Mi s'au încredinţatŭ. Uşurată 'Mĭ este întru câtva sarcina prin posiţiunea ce sfânta Biserică ocupă astădĭ între Bisericile surorĭ ale ortodoxiei, şi prin sprijinulŭ înţeleptŭ alŭ Maiestăţei Vóstre, care, din momentulŭ în care aţĭ luatŭ frânele guvernului Patriei nóstre, aţĭ lucratŭ din tótă inima şi fără întrerupere, precum la mărirea României asemenea şi la întărirea sfintei nóstre Bisericĭ. Voiu fi credinciosŭ Ţĕrei şi Naţiunei, care M'a înălţatŭ la acéstă înaltă tréptă şi a cărora mărire amŭ avutŭ fericirea sĕ o vĕdŭ crescêndŭ cu ochii Mei. Voiu fi credinciosŭ Maiestăţei Vóstre nu numai ca o datoriă către Suveranulŭ Meu, ci totŭ odată ca unŭ omagiu adusŭ Aceluia care în totŭ césulŭ îşĭ are gândirile şi cugetările Sale aţintite asupra Ţĕrei şi a Bisericei, şi a căruia încredere în Naţiune şi în viitorulŭ ei ne-a condusŭ la faptele gloriόse carĭ ne-au rădicatŭ mai pre susŭ de asceptările tuturora. Dumnedeu sĕ bine-cuvinteze pe Maietatea Vóstră, pe Maiestatea Sa Regina, Dinastia României şi sĕ Vĕ dea anĭ lungĭ şi ferieiţĭ spre binele, fericirea şi gloria României!

Maiestatea Sa Regele, scoborându-se de pe Tronŭ, a felicitatŭ pe Metropolitulŭ Primatŭ şi i-a sărutatŭ mâna. După acésta au venit pe rêndŭ, de au sărutatŭ mâna Inaltŭ Prea Sfinţiei Sale, Părinţii Episcopĭ şi Arhierei, Miniştrii, Preşedinţii Corpurilorŭ legiuitóre, Preşedinţii înaltei curţĭ de justiţiă şi de casaţiune şi a înaltei curţĭ de compturĭ cu membrii acestorŭ curţĭ, d-nii senatorĭ şi d-nii deputaţĭ, generalii şi oficerii superiorĭ ai armatei, casa civilă şi militară a Maiestăţei Sale. După ce Maiestatea Sa s'a retrasŭ, Inaltŭ Prea Sfinţia Sa Metropolitulŭ Primatŭ a fostŭ recondusŭ până la scară de prefectulŭ Palatului şi de Casa militară. La plecarea cortegiului garda presintă armele ér musica întonă „spre rugăciune«.

Cortegiulŭ pornindŭ din Palatŭ, în sunetulŭ tuturorŭ clopotelorŭ bisericilorŭ Capitalei, se îndreptă spre Sfânta Metropoliă, în aceeaşĭ ordine şi cu acelaşĭ ceremonialŭ, care a presidatŭ la sosire-i, cu osebire numai, că Inaltŭ Prea Sfinţia Sa, îmbrăcatŭ cu mantia, a fostŭ însoţitŭ în trăsură de ministrulŭ cultelorŭ şi precedatŭ:

1. De către protoereii Capitalei; 2. de către Prea Sfinţiţii Eparhioţĭ în douĕ trăsurĭ regale; 3. De către primarulŭ Capitalei; 4. De către archidiaconulŭ care ţine cârja Inaltŭ Prea Sfinţiei Sale, însoţitŭ de alţĭ doi diaconĭ.

La sosirea cortegiului la Sfânta Metropoliă, Inaltŭ Prea Sfinţia Sa Metropolitulŭ Primatŭ cu totŭ înaltulŭ clerŭ a mersŭ la biserică de au făcutŭ rugăciunile obicĭnuite.

„Voinţa Naţională."

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

PESTA, 15 Decemvre. — Intr'o conferenţă a oposiţiunei moderate s'a cetitŭ o scrisóre a deputatului sasŭ *Steinacker,* prin care anunţă că ese din partidă.

RUSCIUCŬ, 15 Decemvre. — Turcii de aci au hotărîtŭ sĕ refuse a plăti nouĕle dărĭ ce anunţă se cerŭ.

PARISŬ, 15 Decemvre — Circulă sgomote că *ar fi isbucnitŭ o revoluţiune în Macedonia.*

DIVERSE.

Sultanulŭ nebunŭ? — „Nat. Zeit." aduce scirea, că Sultanulŭ Turciei, *Abdul Hamid,* a datŭ seriόse probe de *nebuniă.* Sultanulŭ se scólă nóptea şi lucrédă, ér diua dórme; adeseorĭ se întêmpă, că în timpulŭ nopţii deştéptă din somnŭ pe bărbaţii însemnaţĭ ai curţii sale şi le încredinţéză afacerĭ de mare importanţă. Mania lui de edificărĭ consumă sume enorme şi pentru decoraţiunea grădinilorŭ risipesce averĭ colosale. Elŭ sufere de mania persecuţiunei şi, după cum anunţă unŭ corespondentŭ alŭ lui »Nat. Zeit.«, pe mai mulţĭ ómenĭ i-a împuşcatŭ, sub pretestŭ că ar fi voitŭ sĕ-lŭ ucidă.

Deficitulŭ Papei. — Foile din Roma publică bugetulŭ Vaticanului pentru 1887, aşa cum l'a supusŭ Papei majordomulŭ papalŭ, cardinalulŭ Theodoli. După acestŭ bugetŭ veniturile Sfântului Scaunŭ suntŭ acum pe anŭ de 7 milióne francĭ, şi anume obolulŭ Sf. Petru aduce 1 milionŭ jum.; hârtiile depuse de Pius IX la băncile engleze 4 jum. milióne şi arendile moşiilorŭ papale 1 milionŭ francĭ. Cheltuelile însĕ se urcă la 8 milióne francĭ şi decĭ resultă unŭ deficitŭ de unŭ milionŭ francĭ. De aceea Papa a dispus, ca în anulŭ viitorŭ sĕ nu sa mai didéscă nimicŭ nou în Vaticanŭ.

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.

Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureşianu

Cursulŭ la bursa de Viena

din 15 Decemvre st. n. 1886.

Rentă de aurŭ 4%	104 30
Rentă de hârtiă 5%	94.25
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	152.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	100.20
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	119 —
Bonurĭ rurale ungare	104.80
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.75
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104 50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104 70
Bonurĭ croato-slavone	105.50
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	—.—
Imprumutulŭ cu premiu ung.	—.—
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	124.50
Renta de hârtiă austriacă	83.—
Renta de arg. austr.	83 50
Renta de aurŭ austr.	113 25
Losurile din 1860	138.75
Acţiunile băncei austro-ungare	882.—
Act. băncei de creditŭ ung.	306. —
Act. băncei de creditŭ austr.	295.80
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.94
Napoleon-d'orĭ	9.93
Mărcĭ 100 împ. germ.	61.67
Londra 10 Livres sterlinge	125.80

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 1 Decemvre st. v. 1886.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	——	——
Renta rom. amort. (5%)	$93^{1}/_{4}$	94—
» convert. (6%)	$85^{3}/_{2}$	$86^{5}/_{4}$
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	33—	35—
Credit fonc. rural (7%)	$103^{1}/_{2}$	$104^{1}/_{2}$
» „ „ (5%)	$87^{1}/_{4}$	88—
» » urban (7%)	101—	102—
» » » (6%)	——	——
» » » (5%)	$84^{1}/_{4}$	85—
Banca naţională a României 500 Lei	1015	1030
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	$16.^{3}/_{4}$	$17.^{1}/_{4}$
Bancnote austriace contra aurŭ	2.01	2.03

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 16 Decemvre st. n. 1886.

	Cump.	Vênd.
Bancnote românescĭ	8.45	8.47
Argint românesc	8.42	8.45
Napoleon-d'orĭ	9.91	9.95
Lire turcescĭ	11.31	11.34
Imperialĭ	10.31	10.34
Galbenĭ	5.92	5.94
Scrisurile fonc. »Albina«	100.50	101.50
Ruble Rusescĭ	116.—	117.—
Discontulŭ	7—10% pe anŭ.	

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

ADMINISTR. „GAZ. TRANS“

Concursŭ.

Pentru ocuparea postului de învĕţătorŭ la scóla confesională gr. cat. română din Nepos, vicariatulŭ Rodnei, prin acésta se escrie din nou concursŭ sub următórele condiţiunĭ:

1. Salarŭ anualŭ de 300 fl. v. a.
2. Grădina scólei.
3. 6°☐ de lemne pentru învĕţătorŭ.

Salarulŭ se solvesce în rate lunarĭ anticipative din fondulŭ scolasticŭ confesionale.

Doritorii de a ocupa acestŭ postŭ vorŭ avea a dovedi absolvarea alorŭ 4 clase gimnasiale, absolutoriele preparandialĭ, testimoniu de cualificaţiune, moralitate şi serviciu.

Suplicele provĕḑute cu susnumitele documente au sĕ între la senatulŭ scolasticŭ confesionalŭ localŭ până în 31 Decemvre 1886 séra. Cele întârḑiate nu se vorŭ considera.

Postulŭ de învĕţătorŭ se va ocupa numai provisoriu pre anulŭ scolasticŭ 1886/7.

Din şedinţa senatului scolasticŭ confes. gr. cat

Neposŭ, în 7 Decemvre 1886.

Preşedintele: **Macedonŭ Majorianŭ,** parochŭ gr. cat.

Notarŭ ad hoc: **Dionisiu Loginŭ,**

2—3

Abonamente la Gazeta Transilvaniei

se potŭ face cu începerea dale 1 şi 15 ale fiecărei lunĭ, mai uşorŭ prin mandate postale.

Adresele ne rugămŭ a ni se trimite esactŭ arătându-se şi posta ultimă.

PREŢULŬ ABONAMENTULUI ESTE:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei lunĭ	3 fl. —
„ şése lunĭ	6 fl. —
„ unŭ anŭ	12 fl. —

Pentru România şi străinătate.

pe trei lunĭ	10 francĭ
„ şése lunĭ	20 „
„ unŭ anŭ	40 „

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.